

פִּיחַת הַשָּׁבֶת

גיליון י"ג

פִּרְשַׁת חֻקַּת ה'תַּש"פ

"זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר עָנָה ה' לְאֹמֵר דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיךָ עֹל" (וי"ט, ב')

בספר ובחרת בחיים' מובא:

מובא בגמרא (פסחים קי"ב), כשהיה רבי עקיבא בבית האסורים ביקש ממנו רבי שמעון שילמדו תורה.

אמר לו רבי עקיבא: "אני לא מלמד אותך תורה", שזו הייתה שעת סכנה.

אמר לו רבי שמעון: "אם אין אתה מלמדני, אני אומר ליוחאי אבא שלי ומוסרך למלכות", עיין שם את המשך המעשה.

והקשה הרב יוסף יגן שליט"א, איך יתכן שרבי שמעון בר יוחאי אמר לרבו שהוא ימסרהו למלכות אם לא ילמדו תורה? והרי מוסר זו עבירה חמורה מאוד, ולעובר עליה אין חלק לעולם הבא.

ותירץ הרב שכך נתכוון רבי שמעון לומר לרבו 'אם אתה לא תלמדני תורה, אני אלך ואדרדר עד שאני עלול להגיע למצב שאפרוק עול ואמסור אותך למלכות'.

ואם נשאל למה במידה והאדם לא לומד תורה הוא מידרדר ועלול להגיע למקומות הכי שפלים – על זה עונה הפרשה שלנו "זאת חוקת התורה". כלומר, אל תשאל שאלות. זה החוק.

מעשה שנצטרכו ישראל לפרה אדומה

מובא בפסיקתא רבתי:

מעשה היה שנצטרכו ישראל לפרה אדומה ולא היה מוצאים ואח"כ מצאו אותה אצל עכו"ם אחד.

הלכו ואמרו לו מכור לנו את הפרה שיש לך שאנו צריכים לה.

אמר להם תנו את דמיה וטלו אותה, וכמה הם דמיה בשלשה זהובים או בד' זהובים אמרו לו ואנו נותנים.

עד שהם הולכים להביא את הדמים הרגיש אותו העכו"ם להיכן הם צריכים את הפרה, וכיון שבאו והביאו את דמיה, אמר להם איני מוכרה לכם, אמרו לו שמא להוסיף על דמיה אתה מבקש, ואם אתה מבקש אנו נותנים לך כל מה שתבקש, ואותו רשע כל שהיה רואה אותם דחוקים עילה היה עליהם, אמרו לו טול לך ה' זהובים והוא לא היה מבקש, טול עשרה טול כ' עד שהגיעו לק' והוא לא היה מבקש, ויש מרבתינו אומרים עד שהגיעו ליתן לו אלף זהובים.

כשקיבל עליו ליתנה להם באלף זהובים והתנו עמו והלכו להביא לו הזהובים, מה עשה אותו הרשע? אומר לגוי אחר חבירו, בא וראה היאך אני משחק ביהודים הללו, כלום הם מבקשים אותה ונותנים לי כל הדמים אלא מפני שלא עלה עליה עול, הריני נוטל את העול ונותנו עליה, ומשחק אני עליהם ואטול את ממונם, כן עשה, נטל את העול ונתן עליה כל הלילה, וזה היא סימנה של פרה שלא עלה עליה עול, שתי שערות יש בצוארה במקום שעול נתון, וכל זמן שלא עלה עליה עול שתי שערות זקופות הם, ניתן עליה עול מיד שתי השערות נכפפים, ועוד סימן אחר יש בה, עד שלא עלה עליה עול עיניה שוות, עלה עליה עול עיניה שורות והיא מתחלפת פוזלת ומסתכלת בעול.

כיון שבאו ליקח אותה ממנו וכל אותו הזהב בידם והראו לו הזהב, מיד נכנס והעביר את העול מן הפרה והוציאה להם, כיון שהוציאה להם התחילו מסתכלים בה ורואין את סימנה אותם ב' שערות שהיו זקופות שנכפפו ועוד עינים מן העול שנפלו, אמרו לו טול את פרתך אין אנו צריכין לה, שחוק באמך, כיון שראה [אותו] רשע שהחזירו לו פרתו ויצא ריקם מכל אותם הזהובים, אותו הפה שאמר אני משחק בהם התחיל אומר ברוך שבחר באומה הזו, ונכנס לו לתוך ביתו ותלה את החבל וחנק את עצמו כן יאבדו כל אויבך ה'.

*בת פי' ונתתה בעולות טובות,
נתנא דפי' אחבר הספר 'יקרה היא מפני' צ' התורה*